



SCENA *și* ECRANUL

D.C. 169135
NUMARUL 6

1A
DECEMBRIE 1956



*Beate Fredanov, Liliana Tomescu,
Lucia Sturdza-Bulandra și Puiu
Hulubei*

NU SE ȘTIE NICIODATĂ

Comedie în 3 acte de G. B. Shaw

← *Liliana Tomescu, Ion Lucian și
Puiu Hulubei*

Teatrul Municipal

Coperta I: Dia Panaitescu și
Ion Dacian în opereta originală
„Plutașul de pe Bistrița” de
Filaret Barbu



Strălucitul succes al Filarmonicii din București în Polonia

Orchestra noastră a sosit la Varșovia la 10 octombrie, pentru a participa la Festivalul Internațional de muzică contemporană. În cadrul acestui festival au fost prezentate două programe. Primul, dirijat de maestrul George Georgescu, iar al doilea de Mircea Basarab.

Este greu de descris entuziasmul pe care l-au stîrnit concertele românești în rîndurile ascultătorilor. Presa poloneză scria că Românii au bătut recordul în ceea ce privește bis-urile, fiind singura orchestră căreia publicul i-a cerut două suplimente. Făcînd bilanțul festivalului, după încheierea lui, ziarul „Expres veciornîi” sublinia că pe primul loc al festivalului s-a situat orchestra romînă.

În deosebi, sonoritatea excepțională a coardelor, temperamentul interpretării, calitatea instrumentiștilor au fost unanim apreciate.

Nu putem numi decît triumfal turneul întreprins, după festival, de către Filarmonica „George Enescu” în cîteva orașe din Polonia: Codansk, Poznan, Katowicze. Publicul refuza, pur și simplu, să părăsească sala după concert; ascultătorii, în picioare, scandau numele dirijorului; bis-urile erau cerute nu numai la sfîrșitul concertului, dar și în timpul desfășurării lui. După concertul din Katowicze, organul central de presă al Sileziei, „Tribuna rabotnicza”, scria că un asemenea concert și o asemenea manifestare a publicului au fost cu totul neobișnuite.

Această apreciere cu totul excepțională, Filarmonica romînă a obținut-o într-o țară cu mari tradiții muzicale și în condițiile înfruntării cu unele din cele mai bune colective muzicale europene. Pentru Filarmonica romînă, aceasta este un imbold de strădanie și mai perseverente spre perfecțiunea artistică.

George Bălan



P.c 189.135



Alc **dracului** **FANTOME**

Apariție cutremurătoare în trei acte de
Eduardo de Filippo.



Pasquale Lojacono face parte dintre acei oameni despre care, dragi spectatori, obișnuți să spuneți: „Bietul! Se țin necazurile de el, ca umbra de om!”

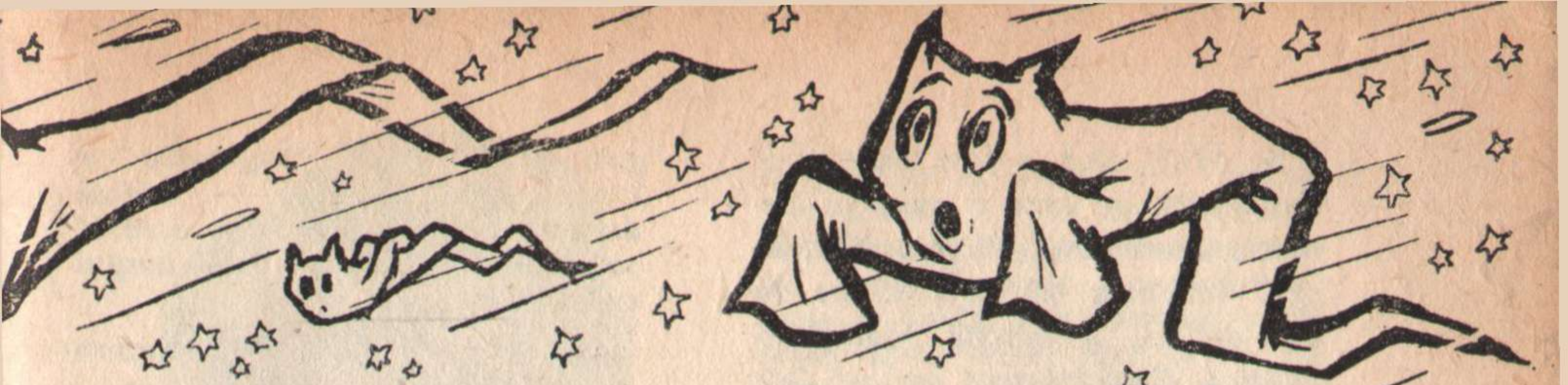
Într-adevăr, pînă acum numai de necazuri, sărăcie și ghinioane a avut parte. A încercat sumedenie de ocupații: nici una n-a mers. A încercat felurite afaceri: a pierdut. De la o zi la alta, sărăcia e mai lucie, viața mai grea, zilele mai pline de amărăciuni.

În pragul disperării, Pasquale s-a hotărît să înfrunte soarta pentru ultima oară. A ajuns pînă la el fama unei case din Neapole despre care se spune că ar fi bîntuită de fantome. E o casă veche, — de prin secolul al XVI-lea — spațioasă, luxoasă, impunătoare. Cu sute de ani în urmă, s-a desfășurat aici o sîngeroasă dramă sentimentală și de atunci nimeni n-a mai putut s-o locuiască în liniște. S-ar părea că tot felul de apariții înspăimîntătoare, supranaturale — i-au făcut pe chiriași să dea bir cu fugiții numai după cîteva ore.

Dornic să risipească, odată pentru totdeauna, această faimă dăunătoare, proprietarul casei i-a închiriat-o lui Pasquale gratuit, cu condiția ca acesta s-o locuiască timp de cinci ani, spulberînd astfel legenda „fantomelor”.

Și iată-l pe Pasquale în mijlocul apartamentului, în toiul mutării. Hamalii cară lucrurile, le așează în camere, în timp ce noul chiriaș... visează: visează la pensiunea model pe care o va pute înființa în zecile de camere ale casei, la banii pe care îi va cîștiga, la





tînăra sa soție Maria, care înfirșit va putea duce o viață mai ușoară, mai frumoasă... Visează surîzînd, la zilele fericite care vor veni... Înserarea coboară agale și umbrele ei estompează aspectul mizer al lucrurilor vămășite, nearanjate, făcînd ca visul să pară mai real, mai aproape...

Sttt!... A scîrțîit ceva? Pasquale își ține respirația. Ușa unui dulap se deschide încetișor... un tînăr își face apariția în apartament... se mișcă... se strecoară de-a lungul pereților... Și nu e singurul lucru ciudat care se întîmplă în această casă. Apar din senin mobile noi luxoase, aparate telefonice, alimente, bani, mulți bani. Tînărul se ivește din nou, dispăre, revine... Și casa se populează cu alte noi apariții. O femeie îl urmează. Apoi tăcuți, triști, mișcîndu-se ca veniți dintr-o altă lume, doi copii... străbat apartamentul, gem, plîng, se vaită, chinuiți parcă cu toții de un demon nevăzut. Te trec fiori ascultîndu-i! Și iarăși casa se umple de alte daruri, de alți bani...

Pasquale tace, privește. Cu fiecare zi, visul lui e mai aproape de înfăptuire. Și cum n-ar fi așa! A încălzit atîta vreme acest vis în suflet încît îi este egal dacă cei care îl ajută să-l îplinească, sînt niște simple... fantome.

Dar fantomele? „Fantomele? o să întrebați Dvs. Cu ele ce se întîmplă?”

Vreți să aflați? Ei, bine, aveți puțină răbdare! Curînd se va stinge lumina; cortina se va ridica încet, dezvăluind ciudata casă a și mai ciudatului chiriaș Pasquale Lojacono. Și acolo pe scenă le veți vedea și pe ele... fantomele...

FANTOME?!?! Sînt oare cu adevărat fantome?

Teatrul National
„I.L. Caragiale”



În 1512, când a fost îndepărtat din slujba pe care o avea la Senioria Florentină, Niccolo Machiavelli împlinea 43 de ani. De 15 ani deținea o funcție publică și politică. Cincisprezece ani pe care — așa cum el singur spunea — „nici nu-i dormise, nici nu-i jucase”; dimpotrivă îi folosise deplin pentru cunoașterea lumii în mijlocul căreia trăise.

După numai opt ani de la acest eveniment care avea să facă din fostul demnitar de stat un scriitor — în 1520 — comedia

gen — cu toată exagerarea pe care o pot cuprinde — vădesc deplina prețuire de care această comedie s-a bucurat de-a lungul vremurilor.

În orice caz, contemporanii lui Machiavelli care 'au văzut pentru prima oară „Mătrăguna” între 1520—1524, la Florența sau la Veneția, au simțit că au de-aface cu o lucrare dramatică în care imitația servilă a modelelor antice fusese înlocuită cu originala construcție a unor personaje vii, autentice, reale, luate din însăși societatea vremii.

Studioul actorului de film „C. Nottara”

MĂTRĂGUNA

„Mătrăguna” era gata spre a fi reprezentată. Mulți dintre cei care cu secole mai târziu au cercetat opera lui Niccolo Machiavelli, au considerat „Mătrăguna” ca pe una din cele mai izbutite opere dramatice ale literaturii italiene. Este de ajuns să-i amintim pe Voltaire, care o proclama mai presus de toate operele lui Aristofan, sau pe criticul englez Macauley care o așeza deasupra pieselor lui Goldoni și o considera depășită doar de cele mai bune comedii ale lui Molière; aprecieri de acest

Intriga comediei are la bază încercările tânărului florentin Calimacco Guadagni de a cuceri pe Lucrezia, frumoasa soție a doctorului Nicio Caleucci. Lucrezia însă, care pe cât este de frumoasă pe atât e de virtuoasă, nu se lasă prea ușor sedusă.

Disperat, Calimacco recurge la ajutorul lui Ligurio, un parazit care promite că va aranja lucrurile datorită unui vicleșug. El îl convinge pe Nicio că nu va putea avea copii decât dând soției sale să bea o fiertură de mătrăgună. Mai mult, după ce a băut fier-



**Schiță de costum
de Toni Gheorghiu**

tura, Lucrezia va trebui să-și petreacă noaptea cu un alt bărbat care să ia astfel asupra lui efectul băuturii otrăvitoare. La complot participă — în schimbul unei sume de bani — un călugăr, Fra Timoteo, — care o convinge pe Lucrezia să accepte, precum și mama acesteia, Sostрата.

E de la sine înțeles că îndemnată de soț, de mama sa și de duhovnicul său, Lucrezia se supune. Tânărul Calimacco își va atinge scopul nu numai pentru o noapte; el va rămâne pentru totdeauna iubitul Lucreziei.

Dacă în general Machiavelli înfățișează în „Mătrăguna” tabloul unei lumi lipsită de conștiință morală, aservită corupției, prostiei, intrigii, totuși satira sa cea mai violentă și în același timp cea mai subtilă este îndreptată împotriva ipocriziei și ticăloșiei slujitorilor bisericii din timpul său. Trăind într-o vreme în care papii vindeau indulgențe și demnități bisericesti, Machiavelli a creat un călugăr

care, aidoma înalților prelați, și-a deschis un fel de „prăvălie” în biserica creștină. La adăpostul unor formule „evangelice” bune la toate, Fra Timoteo vinde orice, iartă orice, face orice, explică orice, cu condiția ca acest „orice” să-i asigure un profit oarecare. Fra Timoteo nu ezită în fața nici unei „afaceri” care se prezintă la teigheawa tarabei sale religioase, chiar dacă este vorba de binecuvântarea unui adulter deșănțat sau chiar a unei crime.

În privința aceasta, caracteristice sînt vorbele pe care Lucrezia i le spune lui Calimacco: „Dacă datorită iubirii și istețimei tale, prostiei soțului meu, a șireteniei mamei mele și a ticăloșiei „fratelui” care mă spovedește, am ajuns să fac ce n-aș fi făcut niciodată... de astăzi sînt a ta, tu să-mi fi stăpîn și călăuză”.

Prin violența și spiritul satirei sale, „Mătrăguna” rămîne cea mai izbutită operă dramatică a lui Niccolo Machiavelli.



**Schiță de costum
de Toni Gheorghiu**



Piesa Luciei Demetrius pune în fața regizorului, a actorilor și a pictorului scenograf probleme deosebit de interesante, pasionante chiar.

Acțiunea se desfășoară pe o perioadă de șaiszeci de ani, marcând

trei etape dintre cele mai semnificative: sfârșitul veacului al XIX-lea, anii de după primul război mondial și un moment din zilele noastre.

În afară de problema centrală — condiția de viață a femeii și încercările ei de emancipare — piesa pune o serie de probleme colaterale care dau o imagine puternică, vie și colorată a unei lumi trecute și a contradicțiilor ei.

Lucia Demetrius și-a plasat acțiunea într-un cadru unic — casa — care apare aproape ca un simbol și care ajută la unitatea piesei. Evoluția și schimbările petrecute în personaje, se reflectă și în decor, care, la rîndul lui, prin elemente care dispar, se adaugă sau se destramă, subliniază și întregesc, dincolo de cuvinte viața eroilor, destinul lor uman.

**Maestru emerit al artei
din R.P.R.**

**Laureat al Premiului de Stat
W. SIEGFRIED**

Marietta Rareș

Tantzi Cocea

Beate Fredanov

Clody Bertola



„TEATRU PENTRU COPII ȘI TINERET”

Că „teatrul” este o noțiune largă și mult cuprinzătoare și că unele manifestări artistice se adresează în aceeași măsură și egală eficacitate tuturor spectatorilor, indiferent de numărul anilor lor, este o realitate pe care n-o ignorăm și un adevăr pe care — cu bucurie — îl recunoaștem.

Nu se poate să nu te bucuri când vezi cum situațiile scenice și replicile din „Nota zero la purtare” de la Studioul „C. Nottara” entuziasmează atât pe tineri cât și pe cei trecuți de mult de vârsta basmelor, sau când surprinzi părinții ascultând emoționați, alături de copiii lor, minunatele emisiuni ale posturilor noastre de radio închinată tineretului, sau frumoasele spectacole ale teatrelor noastre de păpuși... și multe alte asemenea realizări, care ne stau la îndemână.

Dar nu e mai puțin adevărat că sînt — și mai ales ar trebui să fie — spectacole speciale care să se adreseze direct micilor spectatori, spectacole în care să-și găsească exprimate în imagini artistice preocupările vârstei lor, problemele de viață, de școlaritate, de educație, de relații în colectivitate, în familie etc.

Iată deci Teatrul Municipal s-a hotărît să reia seria spectacolelor pentru copii și tineret, serie care pr'n piesele jucate (Scufița Roșie de E. Ciornîi, „Fetița și ursul” de Surinova și Budenko, „Mic pitic, inimă de voinic” de S. Milorian) s-a bucurat odinioară de frumoase succese.



Ion Lucian

De curînd, Teatrul Municipal a prezentat „Prietenii ei” de V. Rozov, spectacol închinat tinerilor între 14 și 17 ani, și are în pregătire comedia muzicală „Cocoșelul neascultător” de Ion Lucian, o poveste dramatizată pentru cei mici.

Cele mai bune forțe ale teatrului au pornit — cu dragoste și entuziasm — la realizarea acestor spectacole. Actori, regizori, tehnicieni, cu toții sînt mînați de dorința de a aduce în fața tinerilor spectatori imagini artistice valoroase, educative, atrăgătoare și emoționante.

În munca lor de creație și-au dăruit toate forțele, toată dragostea, tot elanul, pentru a nu decepționa pe acei cărora le sînt închinată aceste spectacole.

Rămîne ca voi, tineri și copii, să vă spuneți cuvîntul vostru, dacă ei vor izbuti sau nu în strădaniile ce desfășoară.

Ion Lucian

MARELE RĂZVÂTIEA



Napoleon Crețu

Spărgătorul: Poate că n-ar trebui să fug, să-mi salvez pielea când aici sînt o mulțime de oameni... Gîndește-te la acești oameni săraci, la muncitori. Nu putem spune că n-avem nici o obligație față de

ei, căci luni de-a rîndul l-am mînat la lucru, l-am îndemnat, le-am dat speranțe... Nu-i putem lăsa în voia soartei — în șomaj, în mizerie. Trebuie să găsim o porțiță de scăpare...

Bătrînul: S-a întors lumea pe dos, șefule! Cine-i face spărgătorului cîstit concurența cea mai josnică? Acești domni, așa ziși onorabili. Și nici nu-i poți denunța pentru concurență neloială. Pe noi nu ne apără nici „numerus clausus“, nici legea muncii. Dracu să-i ia de domni și de boieri cinstiți și fără cusur...!



Petre Negoescu

Fabricantul: Viața e frumoasă numai în măsura în care o risipim. Fiecare • bogat numai în măsura în care își cheltuiește bogăția. ...Iată un eroism care nu-mi displace! Și să mă crezi, e chiar adevărat!



Florin Scărlătescu

Teatrul Armatei



Margareta Butuc

Fata fabricantului: Am învățat multe aici, în fabrică. Am învățat cum se fac banii și am învățat și ce greu se câștigă, banul. Și am învățat ceva ce mă privește și pe mine: că femeile pot fi iubite, nu numai amăgite...



Niculescu Cadet



Natașa Nicolescu

Logodnica: Dumnezeu, aici am ajuns! Imi faci reproșuri? Abia mi-ai dat dreptul să-mi fac cumpărături în contul tău și-ți pare rău! Se poate așa ceva? N-am ce zice, ești foarte cavalier! Halal de așa logodnici!

Comisarul: Fiecare om care își iubește meseria este înșuflețit de problemele ei. Pentru mine, un mare spărgător — un mare spărgător! — vă mărturisesc, e un supraom!



Elena Chiosa

Mama logodnicei: E mai important să te măriți bine, decât curînd



Petre Popa

Procuristul: Eu??? Vă rog, eu sînt bolnav de inimă! Nu spuneți așa ceva... Nu pot să suport emoțiile. Cum adică, eu aș fi înjurat pe domnii directori? Nu! Nu! Asta nu! Eu și cînd dorm mă plec în fața lor cînd mi se arată în vis. Nici în cele mai ascunse gânduri nu spun altceva decît: vă rog frumos, d-le director, la ordi-

nul dvs. d-le director... eu nici nu-mi pot închipui viața fără domnii directori... fie cît de mici, chiar mititei,... numai directori să fie...

CAZUL

*Elisabethei
Collins*

Elisabeth Collins a fost condamnată. Locuiește în orașul New-York, are 15 ani și pentru tribunalul de minori care o condamnă, cazul ei este clar: a practicat prostituție clandestină, a contractat o boală venerică și reprezintă un pericol pentru cei din preajma sa.

Fiecare depoziție făcută în fața tribunalului confirmă pe deplin vinovăția Elisabethei. S-a înhăiat cu o bandă de depravați de aceeași vîrstă, care își petrec vremea în chefuri și orgii; a devenit o „pick-up girl” — o fată de „agățat” — și a frecventat Broadway-ul în căutare de „clienți”; a primit în casa părinților săi un bărbat, împreună cu care a fost surprinsă de poliție. Mai mult, certificatele medicale aflate la dosar, atestă că Elisabeth suferă de o periculoasă boală venerică, pe care e de temut că a transmis-o și altora.

Deci, Elisabeth Collins este vinovată!

Vinovată? Să-i privim mai bine pe cei în mijlocul cărora și-a petrecut Elisabeth primii 15 ani de viață, anii care trebuiau să fie cei mai curați, cei mai senini. Se află cu toții aici, în sala tribunalului, în calitate de martori, vecini sau rude.

În primul rînd, părinții Elisabethei, soții Collins. Tatăl, ani de zile șomer, și-a găsit abia de curînd de lucru, ca geamgiu departe, tocmai în statul California. Mama cîștigă, lucrînd de dimineață pînă noaptea tîrziu în casele celor înstăriți, atît cît să-și hrănească cei patru copii. Grija casei, grija copiilor este lăsată în seama Elisabethei. După școală, ea se întoarce ostentiv acasă, unde muncește din greu pînă seara: spală, calcă, pregătește mîncarea, are grijă de frații mai mici. Nici o clipă de bucurie, nici o clipă de răgaz pentru vise, doar greul și umilința sărăciei, iată imaginea copilăriei pe care a avut-o Elisabeth.

Vin apoi „prieteni”: Rubby Lockwood, o detractă și ea, din pricina lipsei de supraveghere; Larry Webster, un tînar care ar vinde-o pe Elisabeth oricui, numai să aibă prilejul să se înfrupte și el din plăcerile „destinate celor bogați”.

Urmează „vecinii”: Doamna Marty, o femeie pe care viața chinuită, lipsurile, groaza pentru ziua de mîine, au educat-o în spiritul unui egoism odios. Ca să-și salveze băiatul de sub „influența” Elisabethei — pe care acesta o iubește — ea o tratează cu dispreț și răutate, o umilește, o descurajează. Și pînă la urmă nu ezită chiar să o sacrifice cu totul, denunțînd-o poliției.

Și în sfîrșit, „dragostea”. Dragostea, așa cum Elisabeth o întîlnește în viață în persoana domnului Alexander Elliot. Domnul Elliot are 47 de ani,

un cont considerabil la bancă și o singură datorie în calitatea sa de cetățean „respectabil“ al Americii: să tragă cât mai multe foloase personale de pe urma banilor săi. Dacă acești bani sînt un mijloc de depravare a unor tineri lipsiți de mijloace, atrași în mod firesc de mirajul bogăției, cu atît mai bine: domnul Elliot nu are nici probleme, nici principii, el are pur și simplu **bani**.

Iată imaginea copilăriei lui Elisabeth, a începutului adolescenței sale: de o parte sărăcia, lipsa de preocupare a celor din jur pentru nevoile și aspirațiile sale; de cealaltă par-

Ion Ciprian (Peter) și Liliana
Țicău (Elisabeth)

te ispita bogăției, a banilor pe care unii îi risipesc la fel de lesne, pe cît i-au cîștigat de ușor. În fața tribunalului, Peter Marty singurul care o iubește cu adevărat pe Elisabeth, singurul care crede în onestitatea ei reală se ridică s-o apere. „Eu înțeleg dece... — spune el. Pentru același motiv pentru care un flămînd fură de mîncare. Betty era flămîndă de distracții: nimeni nu i le dădea și ea și le-a luat de unde a putut. Poate nu erau cele mai nimerite, dar flămîndul ia de unde găsește... Eu înțeleg prea bine cum merg lucrurile în lume... tentațiile prin care poate trece o fată tînă. Ziarele și revistele publică fotografiile Gloriei Wanderbild a lui Doris Duke și a altor fete de 14 sau 15 ani, care se distrează la munte sau la mare sau la cursele de cai. Ce credeți că poate să gîndească o fată ca Betty sau ca Rubby cînd privesc aceste fotografii?”

Elisabeth Collins a fost condamnată. Locuiește în orașul New-York, are 15 ani și pentru tribunalul de minori cazul ei este clar: va merge la o școală de corecție, după un stagiu îndelungat în spital. Biata ei tinerețe va fi sfîșiată de noi suferințe, de noi umilințe. Dar nici unul din spectatorii care — din sală — au asistat la procesul ei, nu va putea crede în vinovăția sa deplină. Ei vor înțelege că adevărata vină o poartă nedreapta orînduire în care trăiește Elisabeth, că de fapt „CAZUL ELISABETEI COLLINS“ este CAZUL a mii și mii de tineri cărora capitalismul le înăbușe tinerețea, le siluește sufletele, le fură dreptul la dragoste cinstită și la fericire.





Un **BAIAT** *iubea* **O FATA**

La Teatrul
satiric-muzical
„Constantin Tănase“

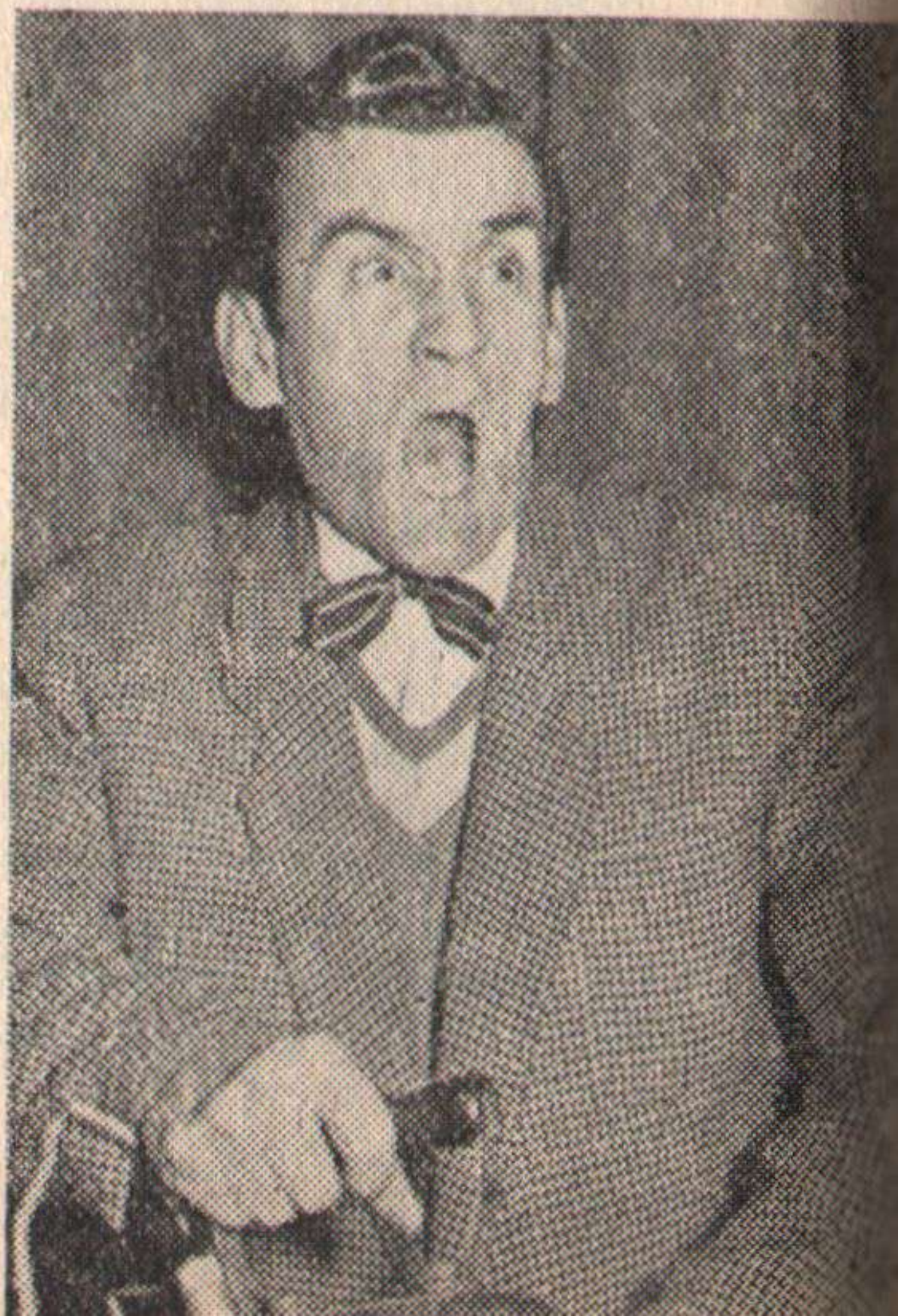
Doina Șerban și Vasile Dinescu

Pentru cei obișnuiți să judece un spectacol după titlu, noua premieră a Teatrului satiric-muzical „Constantin Tănase“ poate provoca nedumeriri; în fond acest titlu s-ar putea acorda majorității lucrărilor dramatice din literatura universală, fie că e vorba de „Romeo și Julieta“ de Shakespeare, fie de „Ruslan și Ludmilla“ de Pușkin și înșirșit de celebrele versuri ale lui Heine.

Un băiat iubea o fată
Dar dînsa un altul iubea...

În cazul noului spectacol al Teatrului satiric-muzical (fostul Ansamblu de Estradă) lipsesc desigur deznodămintele dramatice, dar nu și peripețiile neașteptate.

Gîndiți-vă și Dvs.: douăsprezece fete par să iubească pe același băiat: tînărul inginer agronom Radu, de la gospodăria de Stat! În realitate e vorba doar de una dintre ele (de altfel titlul însuși precizează că „UN“ băiat iubea „O“ fată). Cine este deci aceea care e însemnat în „jurnalul intim“ devenit pentru Moș Triscă o sursă de... foite de țigări, înflăcărare mărturii de dragoste? Aceasta ar vrea să afle și Radu care (însoțit de asistenta lui... Maria) pornește pe urmele viitoarei sale iubite. Dar cum s-o găsești atunci cînd la adresa din str. Vasile Lascăr locuiesc atîtea fete tinere care poartă același nume? Tot alergînd pe urmele lor riști să devii martorul unor incidente neplăcute. Riști, de pildă, să deranjezi un soț drăgăstos, care tocmai era preocupat de fericirea noului său cămin (îl puteți vedea în imagina alăturată, dar, nevoind să anticipăm nu vă vom spune că e vorba de Gică Petrescu). Alteori riști dimpotrivă, să superi un soț nervos, care tocmai se



Puiu Călinescu



Gică Petrescu

hotărîse să divorțeze (imaginea alăturată a lui Puiu Călinescu vă va convinge că acest incident poate deveni neplăcut). În încăpătorul bloc de pe Vasile Lascăr mai poți întâlni și un locatar nefericit, care folosește în locul liftului un sistem original asupra căruia păstrăm deocamdată secretul; (După cum vedeți, nici în asemenea cazuri, locatarul nu uită să te salute politicos, cu clasicul „Sal'tar taică și noroc“).

Dar cine e totuși adevărata și unica Maria? După cum vedeți în fotografia din pagina precedentă, ea nu e alta decît.. Doina Șerban căruia Vasile Dinescu tocmai îi șoptește mult așteptatele cuvinte de dragoste.

Și ca să nu nedreptăm pe autorii Atanasie Atlas, Fred Firea, Nicuță Tănase, Silviu Georgescu... (după cum vedeți, o adevărată brigadă de umoriști!) trebuie să recunoaștem că în spectacolul „Un băiat iubește o fată“ există și fantezie. Ba chiar... două fantezii întruchipate, după cum reiese din imaginea alăturată, de N. Stroe și Zizi Șerban.

Numai lipsește decît decorul (George Voinescu), costumele (Mia Steriade), regia B. Fălticineanu și I. Frunzetti), muzica (S. Giroveanu), conducerea muzicală (N. Patrichi) și... biletul (acesta intră în sarcina Dvs.) pentru ca spectacolul să poată începe.



**Zizi Șerban și
N. Stroe**

V. Tomazian





Spectatorii ar dori să revadă

la Teatrul Național „I. L. Caragiale“, „Matei Millo“ de Mircea Ștefănescu, (Marcel Anghelescu în rolul titular).



la Teatrul Muncitoresc C.F.R., „Familia Covaci“, de Ana Novac.



la Teatrul Municipal, „Răzvan și Vidra“ de B. P. Hașdeu, (Tantzi Cosea în rolul „Vidra“).



O scenă din spectacolul „Un vis goldfadenian“

Teatrul Evreiesc de Stat

Au trecut optzeci de ani, de cînd, într-o seară de septembrie, în Iașul anului 1876, pe scena grădinii de la „Pomul verde“, Avram Goldfaden a pus temelia teatrului evreiesc permanent.

Trăind zile grele — în luptă cu obscurantismul și fanatismul religios, cu indiferența și ostilitatea forurilor oficiale, cu disprețul celor înstăriți, în luptă — toată viața sa — cu sărăcia, Goldfaden și-a împletit activitatea actricească și regizorală cu aceea de dramaturg, străduindu-se și izbutind să oglindească în piesele pe care le scria și le interpreta, năzuințele spre libertate și lumină ale poporului.

„Recruții“, „Ni be, ni me, ni cucurigu“, „Cei doi Kune Leml“, „Vrăjitoarea“ ca și numeroasele vodeviluri și operete, al căror autor și compozitor, regizor și interpret a fost, stau mărturie a strădaniilor lui A. Golfaden de a desprinde din viața poporului și din tezaurul literaturii folcloristice temele lucrărilor sale.

Oamenii de teatru, împreună cu spectatorii cinstesc astăzi memoria acestui ctitor și animator al teatrului evreiesc, de la înființarea căruia s-au scurs opt decenii.

Pe scena Teatrului Evreiesc de Stat se va reprezenta în curînd spectacolul „Un vis goldfadenian“ care evocă momente din viața și strădaniile acestui animator pentru înființarea unui teatru popular evreiesc, identificat cu lupta și năzuințele spectatorilor.

Suflete de viteji

(HAIDUCII)

„Încă de mulți ani — mărturisea Hilda Jerea într-un interviu radiofonic — pe vremea când lucram cu diferiți dansatori, acompaniind la pian sau făcând improvizații libere, am visat să scriu cândva un balet românesc. Vremurile de atunci nu mi-au îngăduit îndeplinirea acestui vis“.

Visul compozitoarei a început să prindă viață în urmă cu aproape trei ani, când, frunzărind câteva balade populare, a recitit povestea lui „Mihu copilul“ — țărănul devenit haiduc.

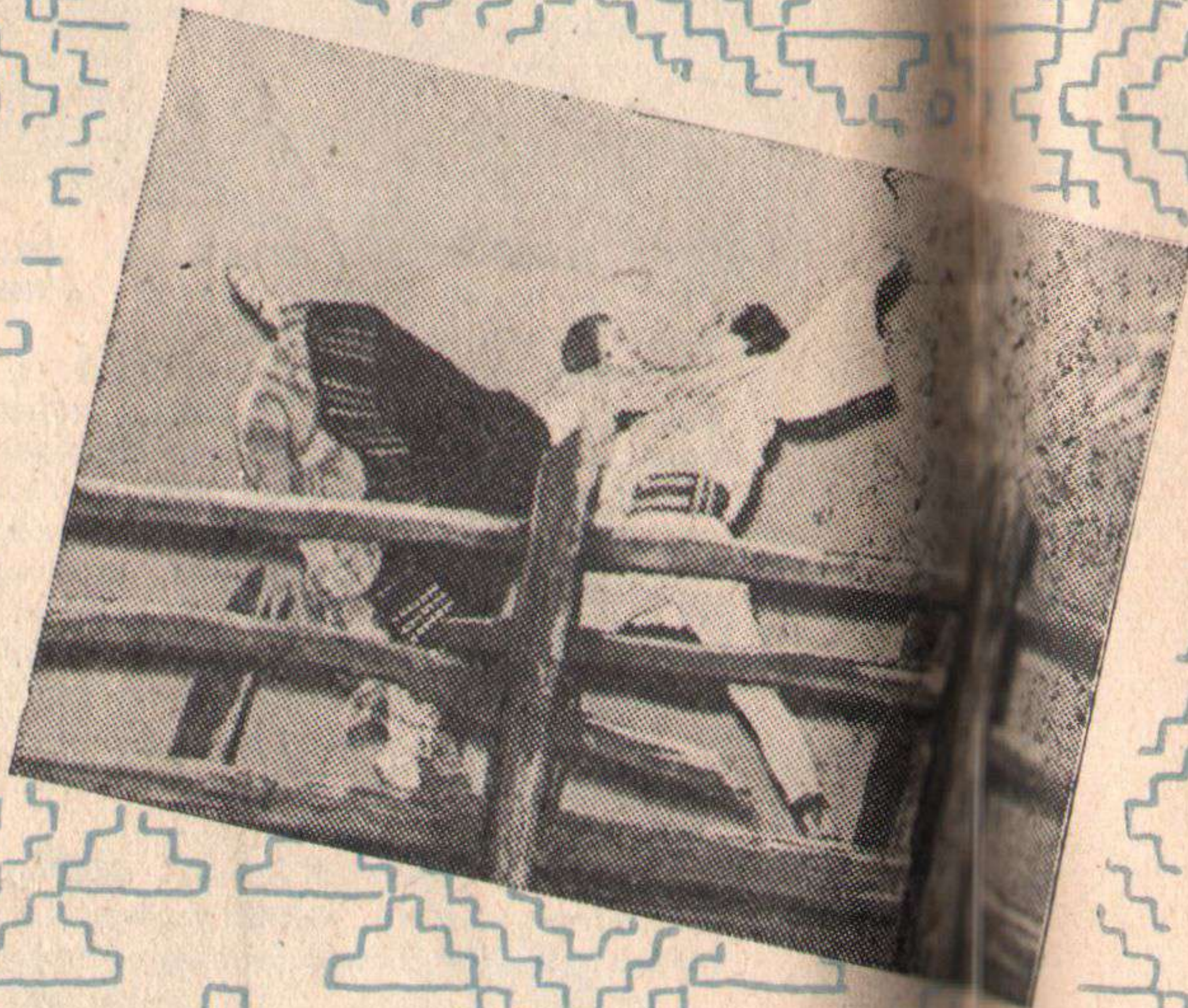
Din desfășurarea singeroaselor evenimente de la sfârșitul secolului al 18-lea, când țările române luptau împotriva jugului turcesc, din studierea amănunțită a folclorului românesc din acea vreme și a melosului oriental, din îmbinarea elementelor dansului popular cu cel clasic, s-a născut treptat, în colaborare cu libretistul Gelu Matei, un balet a cărui desăvârșire a necesitat o muncă migăloasă și îndelungată. Muzica, când lirică, când intens dramatică, s-a întregit cu o povestire amplă, o adevărată frescă a luptelor pentru libertate și demnitate omenească în care s-au călit atâtea „suflete de viteji“...

La început, sîntem martorii unei simple povestiri de dragoste: Mihu și logodnica lui, Ioana, nu doresc decît fericirea modestă a viitorului lor cămin. Frumusețea Ioanei deșteaptă însă pornirile iacome ale clucerului Calistrat Ghinea, slugă devotată a stăpînilor otomani. Vechea ură a lui Mihu împotriva boierilor devine și mai năpraznică atunci cînd Ghinea, salvînd-o pe Ioana din mîinile căpeteniei Deli-Mahmet, încearcă s-o oprească pentru sine.

Lungul șir de asupriri și jafuri pregătiseră de mult timp mînia poporului, pe care tristul spectacol al convoiului de copii trimiși în dar porții otomane o asmute din nou...

Însă nu toate femeile satului oltenesc urmează pilda Ioanei și a prietenei sale Maria care se opun cu îndrăzneală boierilor și turcilor. Sultana, nevasta hangiului Gruia încearcă să dobîndească grațiile lui Deli-Mahmet, care nu va pregeta mai tîrziu să o vîndă ca sclavă, lui Ismail-bei.

Din suferințele țăranilor asupriți de biruri, din durerea mamelor care aleargă plîngînd în urma convoiului de copii, din ura lui Mihu și a lui Gruia, din sacrificiul Mariei și îndîrjirea Ioanei, din chinurile lui Voicu și îndrăzneala lui Corbea, căpetenia haiducilor, se ridică tot mai puternic și necruțător, desnodămîntul acestui dramatic balet, căruia muzica scrisă de Hilda Jerea îi aduce acel iz poetic al vechilor balade populare.



Teatrul de Operă și Balet
al R.P.R.



Plutasul de pe Bistrița



Insfîrșit împreună!

îndoiește că pentru Gînju — nemîngîiat de moartea tragică a fiicei sale Ioana — bucuria Ilenei va fi insfîrșit o mîngîiere.

Dar iată că peste patru luni se pregătește o altă nuntă. Boacășu —vechiul rival al lui Tudor în ale plutăritului — este sigur că va triumfa și că Ileana va fi a lui!

De o parte și de alta, Mioc și Bondoc nu împărtășesc deloc bucuria lui Boacășu... Ei știu că dragostea Ilenei cu Tudor a fost împiedicată de uverturile lui Boacășu, care a susținut în fața bătrînului Gînju că tatăl lui Tudor este vinovat de moartea Ioanei lui Tăruș. Gînju refuză să dea mîna Ilenei, fiului aceluia pe care-l crede vinovat de marea durere a vieții sale...

Iar Tudor, cu inima grea de revoltă și amărăciune, pleacă departe, pentru a nu vedea cum Ileana lui va fi dăruită altuia...

Mioc și Bondoc, în mohoreala lor, par totuși că pregătesc ceva... Ce anume?

Tradiția cere ca la orice nuntă din Moldova să existe un „al 28-lea naș“. Iar nașul trebuie să a bă o pereche, „drușca druștelor“. Cît privește

La cabana plutașilor domnește o adîncă neliniște: Tudor a Vasiloaiei, pornit cu plutele de sus de la Dorna, întîrzie azi mai mult ca oricînd. Sosesc vești că viața îi este în primejdie.

Dar cîtă bucurie umple sufletul Ilenei cînd aude cîntecul venit din depărtări:

Păi cît e Bistrîța de multă
De la Dorna pîn-la Neamț
Tot cu lacrimile mele
Și-o mărit vicleanul șanț!

Insfîrșit împreună! Revederea de astăzi e mai importantă ca oricînd. Tudor și Ileana s-au hotărît să-și mărturisească dragostea, cerînd consimțămîntul bătrînului Mihai Gînju, bunicul Ilenei. Nici unul din ei nu se

pe aceasta din urmă, e pregătită de mult. Priviți-o: e Crizantema, neobosită cabanieră a plutașilor. Nașul nu e nicidecum pădurarul Lipău, a cărui mustăcioară a cucerit de mult inima Crizantemei... Misiunea aceasta a fost încredințată „conului” Jenică, inspectorul forestier, unul dintre nemîngîiații aspiranți la grațiile cabanierei. Dar de ce nu și-a făcut încă apariția „conu” Jenică? Nu cumva o fi de data asta vorba de una din isprăvile lui Mioc și Bondoc?



Mioc și Bondoc nu împărtășesc deloc bucuria lui Boacășu...

Pădurarul Lipău a cucerit de mult inima Crizantemei



Insfîrșit! al 28-lea naș a apărut. Dar el nu este „conu” Jenică, care, probabil că în această clipă se află pe undeva prin pădure. Nașul cu noroc e însuși Tudor, chemat în grabă printr-o telegramă de Mioc și Bondoc. De bună seamă, au avut motive să-l cheme la nunta logodnicei sale...

...Apariția lui are urmările așteptate: Ileana repetă în fața tuturor că singurul stăpîn al inimii sale este Tudor.

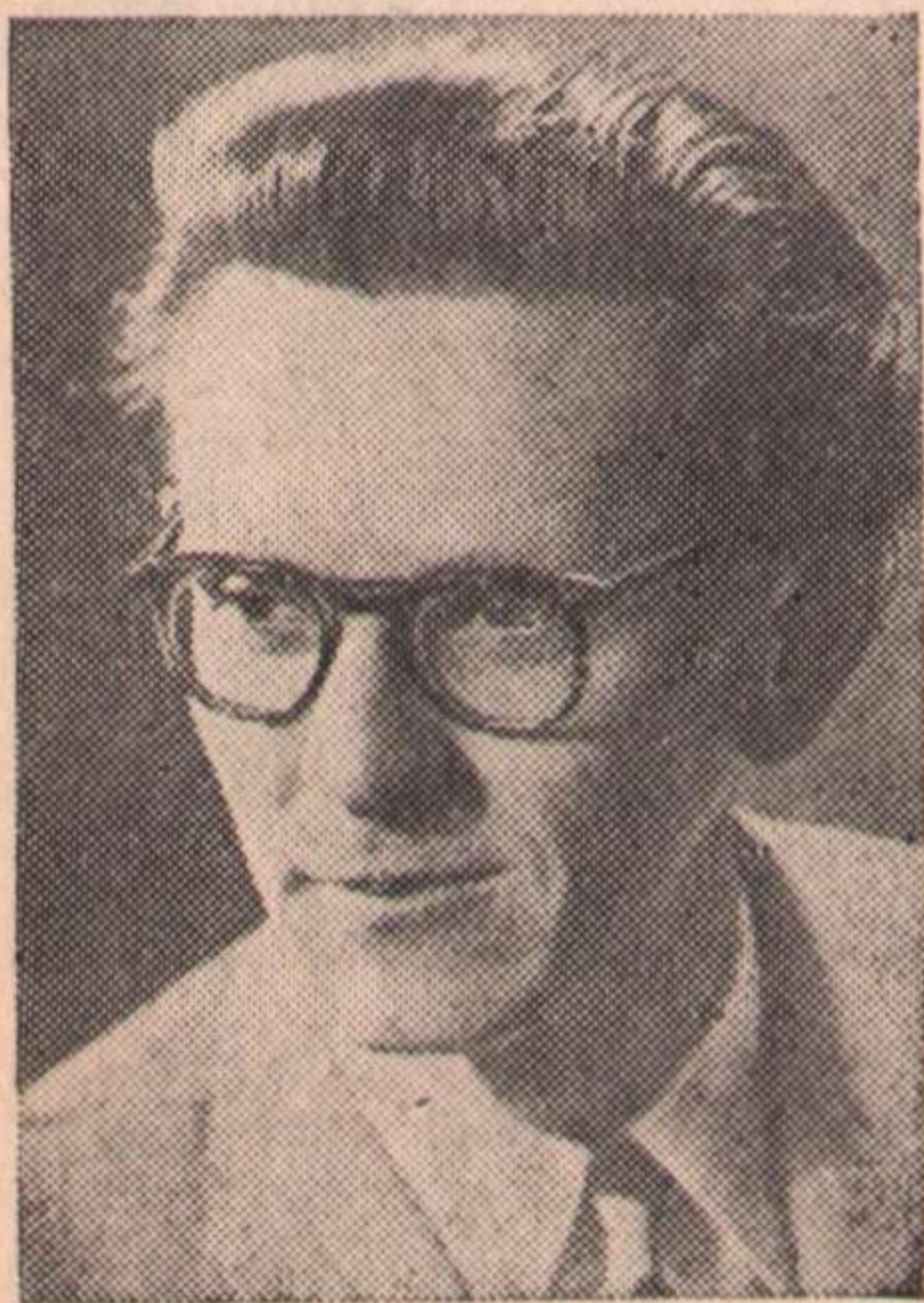
Și — în ciuda furiei oarbe care-l cuprinde pe Boacășu — cununa de mireasă va fi pusă pe creștetul Ilenei, de acela care și-a dobîndit de mult acest drept.

Ce se va întîmpla însă cu împotrivirea bătrînului Gînju? Cine este — de fapt — adevăratul vinovat de moartea Ilenei lui Tăruș? Și ce va fi cu barajul hidrocentralei, pe care o mîină criminală l-a dat pradă apelor tocmai atunci cînd adevărul era gata să se lămurească?

Despre toate acestea, fotografiile nu ne mai povestesc. Ne povestește însă pe larg opereta lui Filaret Barbu, al cărei libret aparține lui Traian Iancu, în colaborare cu Ion Dacian și a cărei premieră a avut loc de curînd la TEATRUL DE STAT DE OPERETĂ

VIATA MUZICALA a CAPITALEI

La 1 și 2 decembrie, Filarmo-
nica de Stat „George Enescu” a
dat un concert simfonic dirijat de
Mircea Basarab. În program au fi-
gurat Concerto Grosso în re minor
de Vivaldi, Simfonia Oxford de



Dirijorul Mircea Basarab

Haydn, Balada de Fauré (solist,
pianistul Cornel Gheorghiu), „Pau-
se del Silenzio” de Malipiero și ta-
bloul al III-lea din suitea „Când
strugurii se coc” de Mihail Jora.

Dirijorul suedez Erling va diri-
ja concertul din 8—9 decembrie
al Filarmonicii de Stat „George
Enescu”.

Duminică 16 și luni 17 decem-
brie, Maestrul George Georgescu
va dirija un concert simfonic, în
al cărui program va figura: Mar-
țian Negrea-Suita Munții Apuseni,
Rahmaninov — Rapsodia pe o
temă de Paganini (solist Valen-
tin Gheorghiu) și Richard Strauss
— „O viață de erou”.

La 21 decembrie, va
avea loc o „Seară fran-
ceză” în cadrul căreia se
vor cînta compoziții de
Couperin, Rameau, De-
bussy și septetul pentru
harpă, flaut, clarinet și
cvartet de coarde de Ra-
vel. Soliștii concertului
vor fi: Liana Pascuali-
— harpă, Alex. Nicolae
— flaut, Const. Ungu-
reanu — vioara I, Heri
Brendier — vioara II,
George Popovici — vio-
lă și Serafim Antropov
— violoncel.

Cu același prilej, Cella
Tănăsescu va interpreta
vechi cîntece franceze.

Corul Filarmonicii de Stat „George Enescu” pregătește, un ciclu de concerte, care va începe în luna ianuarie 1957. Acest ciclu va fi compus din 4 concerte, care vor avea loc din două în două săptămîni, sub bagheta dirijorilor D. D. Botez și V. Pîntea.

Primul concert va cuprinde muzică corală veche în primă audiere; cel de al doilea va fi compus din lucrări ale marilor clasici Haydn, Mozart și Beethoven; cel de al treilea va oferi prime audieri de muzică corală ale compozitorilor clasici universali și lucrări ori-

ginale de Alex. Popovici, Anatol Vieru, Dinu Mirea și Alfred Mendelsohn, iar cel de al patrulea va cuprinde valsuri și române prelucrate pentru cor, precum și lucrări originale în aceste genuri.



In ziua de 11 decembrie a. c. la orele 20 va avea loc în sala Ateneului R.P.R. un CONCERT DE MUZICĂ INSTRUMENTALĂ ȘI VOCALĂ dat de: Vladimir Orlov violoncelist, laureat al

Premiului de Stat și al Concursurilor Internaționale de la Varșovia și București — Arta Florescu, soprana, solistă a Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., artistă emerită a R.P.R. — Octav Enigărescu, bariton, solist al Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., laureat al Premiului de Stat și al Concursurilor Internaționale de la Praga și București și Viorel Chicideanu, prim tenor al Teatrului de Stat și Operetă. La pian. Al. Roșianu.

Ansamblul de instrumente populare „Barbu Lăutaru” a dat la 2 decembrie un concert de noi prelucrări de muzică populară românească, dirijat de Nicu Stănescu și Ionel Budișteanu, cu concursul soliștilor: Fănică Luca, Rodica Bujor, Nicolae Herlea, Maria Lătărețu, Emil Gavriș și alții.

Pentru luna ianuarie, această formație a programat un ciclu de concerte, în cadrul cărora se va cânta muzică din diferite regiuni ale țării, vechi balade și noi prelucrări de muzică populară.

Dirijorul Victor Predescu a fost invitat să dirijeze unul dintre aceste concerte, alături de Nicu Stănescu și Ionel Budișteanu.



Fănică Luca

Bogată activitate în domeniul muzicii de cameră

La „Studioul Filarmonicii“ a avut loc la 4 decembrie un recital de oboi, oferit de Edy Guși. În cadrul aceleiași serii, își va da concursul și basul Gabriel Gheorghiu.

La 11 decembrie, violonistul Gheorghe Hamza va da un recital, iar la 30 decembrie, cvartetul de coarde al studenților Conservatorului din Cluj va cânta compoziții de Mozart, Dvorak și Ervin Junger — un tânăr compozitor clujan.

Muzică ușoară

Oficiul de Spectacole și Turnee Artistice prezintă la „Dalles“ în premieră concertul de muzică ușoară **MUZICA E VIAȚA MEA.**

Dirijor: **Jean Ionescu.**

Soliști: **Dorina Drăghici, Trio Grigoriu, Simona Cassian, Mara Ianoli, Rodion Hodovanschi, Luigi Ionescu, Gioni Dimitriu, Harry Harwey, Grigore Caligari etc.**

Formația orchestrală are în frunte pe **Gaston Ursu.**

Momente de satiră și umor: **Eugen Mirea.**

Comentariu **Harry Harwey.**



Muzica de cameră și recitalele vor cunoaște, în prima jumătate a lunii decembrie, o activitate susținută, care se va desfășura în incinta sălii Dalles.

— Pianista **Sofia Cosma** a dat la 5 decembrie un recital cuprinzând lucrări de **Bach, Beethoven, Brahms, Chopin, Tudor Ciortea și Rachmaninov.**

— Baritonul **Gabriel Năruja**, acompaniat la pian de **Iosef Prunner**, a pregătit pentru 7 decembrie un recital de piese vocale, conținând printre altele lucrări de **Schubert, Brahms, Fauré etc.**, precum și o serie de lieduri de **Constantin Silvestri.**

— Uniunea compozitorilor, în colaborare cu Filarmonica de Stat „**George Enescu**“ pregătește pentru 10 decembrie un program de lieduri de **Mihail Jora.**

— Un concert mixt, cuprinzând lucrări de **Jora, Kodaly și Schuman**, va fi dat la 12 decembrie de cvartetul Uniunii compozitorilor în colaborare cu pianista **Lidia Cristian** și **Ion Filionescu** precum și de violoncelistul **Alfons Capitanovici** și cântăreața **Selma Hollinger.**

— **Vasile Jianu și Nicolae Rădulescu** dau la 14 decembrie un concert de flaut și clavecin.



*Tânărul dirijor **Iosef Conta** va dirija la pupitrul Orchestrei simfonice radio un program cuprinzând Simfonia a 3-a de **Beethoven (Eroica).** Variațiile pe o temă de **Purcell de Bergam Britten**, „muzică pentru radio“ de **Filip Lazăr** și „Rapsodia Albastră“ de **George Gershwin.** Concertul care va avea loc la 13 decembrie, va avea ca solist pe pianistul **Dan Mizrachi.***



La sfârșitul lunii decembrie, va începe un al doilea ciclu al **Concertelor-Lecție.**

Acest ciclu — intitulat „**Figuri de Compozitori**“, va cuprinde 10 conferințe, care vor fi ținute de **Gabriela Deleanu, Teodor Bălan, Alfred Mendelsohn, George Bălan, Anatol Vieru, V. Cristian** și alții.

Concertele vor fi bogat exemplificate cu concursul soliștilor și formațiilor Filarmonicii, precum și cu înregistrări pe bandă de magnetofon.

CALENDAR

Ion Nona Otescu s-a născut la 3 decembrie 1888. Profesor și director al conservatorului din București, el a fost unul din cei mai de seamă reprezentanți ai muzicii românești de la începutul acestui veac. Autorul a numeroase lucrări simfonice și de cameră Otescu a înscris în patrimoniul creației muzicale a țării noastre și opera „Dela Matei Citire” din care unele fragmente se mai bucură și astăzi de popularitate. În timpul vieții sale Ion Nona Otescu a ocupat succesiv funcția de director al Filarmonicii din București și al Operei Române.



Teatrul de Operă și Balet înregistrează la începutul acestei luni o dată istorică; în urmă cu 35 de ani, la 8 decembrie 1921 a avut loc deschiderea primei stagiuni a Operei Române de Stat, care funcționase până atunci ca teatru particular.



Dinu Lipatti, marele pianist român, a murit la 4 decembrie 1950. Pradă unei boli necruțătoare, Lipatti a luptat cu moartea până în ultimele zile. Sînt înregistrate pe discuri interpretările sale minunate, care au rămas ca un model de înaltă muzicalitate și perfecțiune tehnică.



Nicolae Leonard — celebrul cîntăreț de operetă — pe care presa vremii sale îl botezase „prințul operetei românești”, s-a născut în urmă cu 70 de ani, la 13 decembrie 1886. Strălucita sa carieră muzicală, de care iubitorii de muzică mai vîrstnici își amintesc încă cu încîntare, a avut parte de un sfîrșit trist și caracteristic acelei vremi; artistul atît de iubit de marile public nu a primit nici un sprijin din partea forurilor oficiale, care l-au abandonat bolnav, îmbătrînit înainte de vreme. El a murit la 24 decembrie 1928.

Leonard a rămas pînă astăzi cel mai mare interpret român de operetă.



Ion Petrescu s-a născut la 16 decembrie 1851 (m. 1932). Apreciat de cei care l-au cunoscut ca un artist dramatic cu remarcabile posibilități, Ion Petrescu a debutat în anul 1873 sub direcția de scenă a lui Mihail Pascaly. Interpretînd rolurile cele mai diverse el a slujit timp de 57 de ani teatrul românesc, jucînd alături de Gr. Manolescu, Aristizza Romanescu, C. I. Nottara. În perioada de după primul război mondial a jucat într-unul din primele filme românești: „Simfonia dragostei”, — turnat la Viena, în regia lui Ion Sahighian —, alături de Viviane Gibson, Livescu, Critico ș.a.



☆ *Artista* ☆ ☆ *cu orice pret* ☆

Un orașel de provincie pe timpul Rusiei țariste cu o înfățișare medievală, fremătind de larmă.

Deodată în fața noastră răsar două figuri necunoscute: un bătrânel simpatic și o fată încântătoare.

Cine să fie oare aceste personaje? Fata e Liza iar bătrânelul, tatăl ei, Sinicihim, un fost actor nerăbdător să-și vadă visul împlinit: fiica lui să debuteze pe scena micului teatru al orașului.

Așa începe noua realizare a Studioului sovietic „Mosfilm”, film care evocă momente legate de începutul teatrului rusesc.

Creatorul filmului, Constantin Ludin este unul dintre regizorii sovietici care s-au consacrat comediei cinematografice. Cîteva din succese sale sînt: „Patru inimi”, „Gemenii” și „Chibritul suedez”.

DREPTUL *de a te naște*

Are vreo justificare mama care răpește copilului ei dreptul de a se naște?

Iată problema adînc umană pe care o ridică acțiunea noului film produs de studiourile cubane.

Intîmplările dramatice care determină grave hotărîri și răspun-



deri morale, se petrec la Havana. Tînăra Maria Theresa — o femeie din „înalta” societate a orașului — îl imploră pe doctorul Alberto Limoreta s-o „salveze”. Maria Theresa e însărcinată, dar nașterea copilului ar însemna dezonoarea ei: copilul ar fi un bastard.

Doctorul Limoreta e însă de altă părere. Și pentru a o convinge pe tînăra fată, medicul îi povestește propria sa viață.

Impresionanta, dureroasă existență a doctorului Limoreta se va desfășura pe ecran pledînd pentru ocrotirea supremului drept care i-a fost acordat omului din totdeauna: dreptul de a se naște.

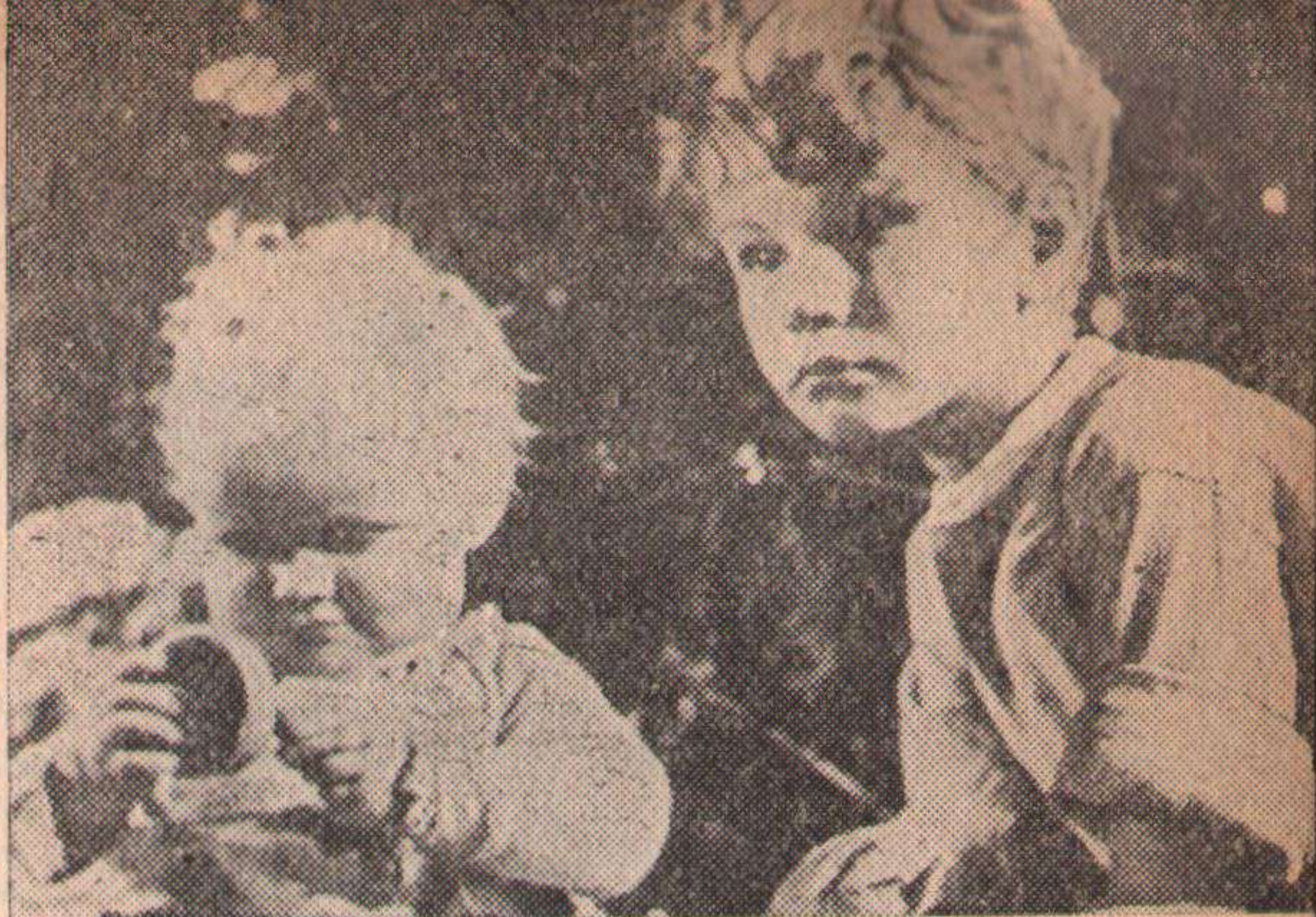
"Hotii" de copii

Pe bătrînul Jim Mac Kenzie coloniștii din Noua Scoție îl socotesc un om aspru, morocănos și neînduplecat, „un ursuz fără inimă” judecînd după cum se poartă cu nepoții săi, doi copilași drăguți și veseli — Hary și Davy.

Cu caracterul său argătos, de nesuportat, bătrînul se împotrivește dragostei pe care fiica sa Kirsty o nutrește pentru doctorul Wilhelm Bloem, medicul coloniei.

Astfel, încît lucrurile merg foarte prost în casa lui Mac Kenzie pînă în ziua cînd... cînd, ce credeți Dvs. că se întîmplă?

Noi nu vă spunem nimic dar dacă veți merge să vedeți această producție a studiourilor engleze, veți înțelege ce sentimente gingașe pot înflori în inima unui bunic arțăgos în clipa în care... Nu! degeaba insistați. Ce se întîmplă mai departe vă vor povesti actorii Duncan Macrae (Mac Kenzie), Jean Anderson (Mrs. Mac Kenzie), Adrianna Corci (Kirsty) și micuții John Whiteley (Hary) și Vincent Winter (Davy).



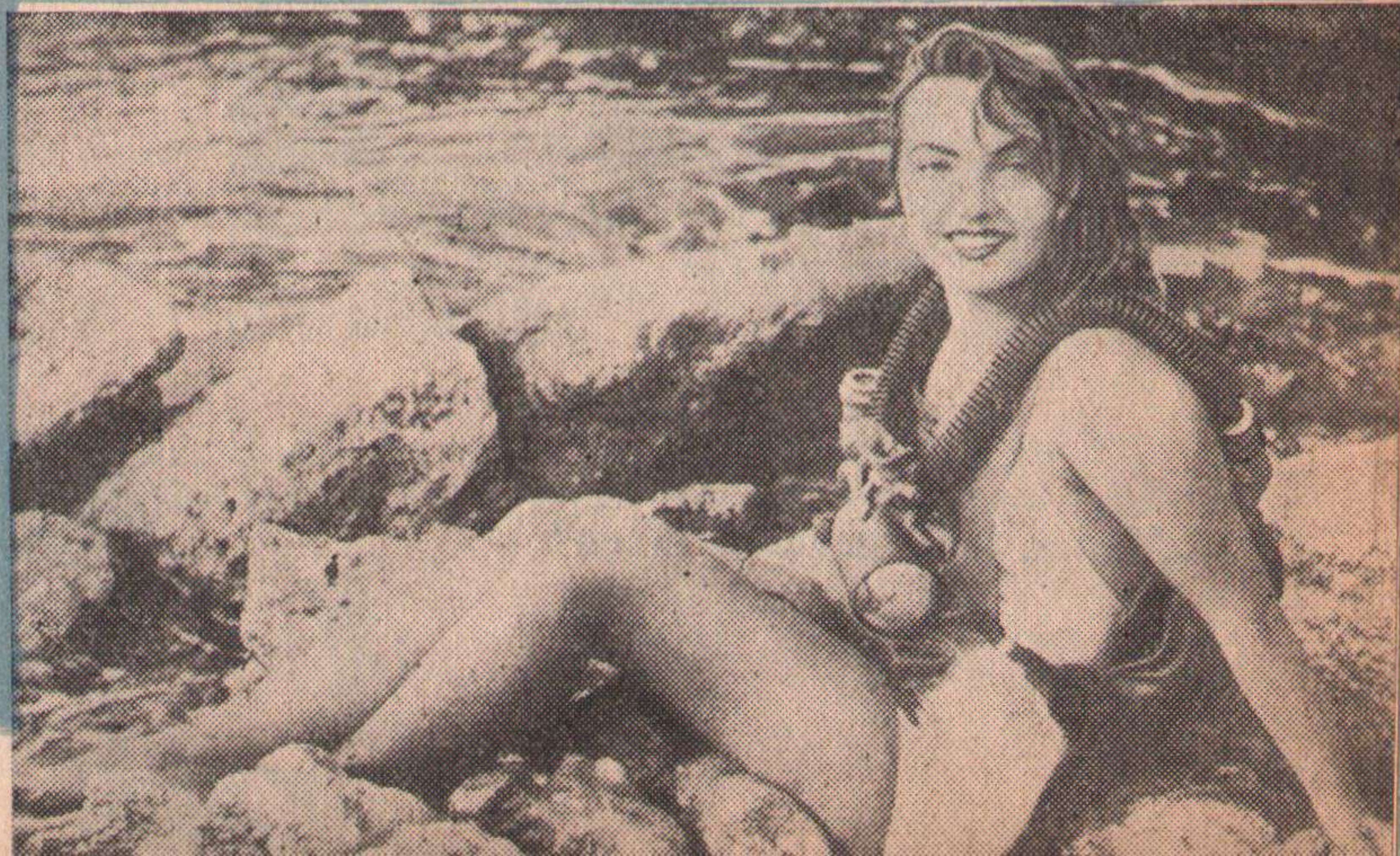
O AVENTURA în Marea Carai-belor

Ținuturile exotice ale insulelor Antile formează cadrul, în mijlocul căruia se desfășoară impresionantele întîmplări ale unei expediții de cercetători științifici, porniți să exploreze străfundurile mării.

Priveliști minunate se succed în fața spectatorilor. Pe întinsurile fundului mării trăiesc nenumărate specii de pești, tot soiul de vietăți de cele mai

diferite mărimi și culori. Sub talăzurile albastre șerpulesc drumuri întortochiate, există păduri imense — acolo jos pulsează o viață intensă, depășind în culoare și în mișcare cea mai bogată fantezie.

Iată ce și-a propus să ne înfățișeze D-rul Hans Haas, autorul și regizorul filmului „O aventură în marea Carai-bilor”.





PAPA DOLAR

Legenda faimosului „unchiu din America” a „providențialului” unchi milionar constituie pretextul unei delicioase comedii satirice de-a lungul căreia sînt dezvăluite cu farmac și incisivă ironie moravurile societății burgheze de la începutul veacului.

Spectatorii vor rîde cu hohote descoperind că unchiul cel plin de dolari este în realitate cu mult mai sărac decît nepotul a cărui singură speranță era „venirea milionarului”.

Hazul ajunge la maximum atunci cînd înțelegi că nu numai népotul — sărmanul profesor Kaltay — ci întreaga protipendadă a orașului a solicitat sprijinul faimosului unchi milionar, care — în cele din urmă — sosește în orașul său natal, fără nici o lețcaie.

ÎN CURÎND PE ECRANELE CAPITALEI



„Indrăgostiții”

„Mama, tata, nevasta și eu”



La Teatrul Central al Armatei Sovietice din Moscova se repetă actualmente sub regia lui Abram Okuncikov piesa scriitorului american Howard Fast „Generalul Washington și vrăjitorul”, în traducerea criticului de artă Galina Alpers. Rolul principal este interpretat de cunoscutul actor Alexandru Hovanski. Schițele costumelor aparțin soției lui Howard Fast, care este pictoriță.



În luna noiembrie s-a deschis la Praga „Teatrul Poeziei”, unde se vor prezenta poeme dramatizate cehoslovace și străine.



Repertoriul Operei de Stat din R. D. Germană în stagiunea 1956-1957 cuprinde operele: „Femeia fără umbră” și „Cavalerul rozelor” de Richard Strauss, ciclul „Inelul Niebelungilor” — care a început în luna noiembrie cu „Walkiria” și se va termina în mai 1957 cu „Amurgul zeilor” —, „Cneazul Igor” de Borodin, „Vrăjitoarele din Passau” de Ottmar Gerster. Închiderea stagiunii se va face cu premiera operei compozitorului slovac Eugen Suchon „Krutchava”.



La Sofia se turnează actualmente filmul „Învățămintele istoriei”, producție sovieto-bulgară, în regia cineastului sovietic Leo Arnștam. Filmul evocă frământările anului 1933 în Germania și figura eroică a lui Gheorghi Dimitrov.



Celebrul premiu francez „Molière” pentru spectacole dramatice valoroase a fost decernat anul acesta unui teatru parizian — „Théâtre de l'Oeuvre” — pentru prezentarea dramei lui Maxim Gorki „La Fund” (Azilul de noapte).



Recent, în repertoriul teatrului italian „Morlacchi” din Perrugia a intrat opera lui Ceaikovski „Ioana D'Arc” a cărei premieră a cunoscut un mare succes.



Regizorul francez Roger Dornes a terminat turnarea filmului „Don Carlos”, adaptare de Charles Charras după renumita tragedie a lui Friedrich Schiller.

Logodnica debutantului:
— Bravo Năică, bravo, bravo!



— Voi executa în primă audiție
cîntecul satiric:
Foaie verde măr frumos,
Nu sînt superstițios!...



— Aș vrea să mă angajez la
cercul Dvs. ca fenomen!
— Și, mă rog, ce specialitate
aveți?



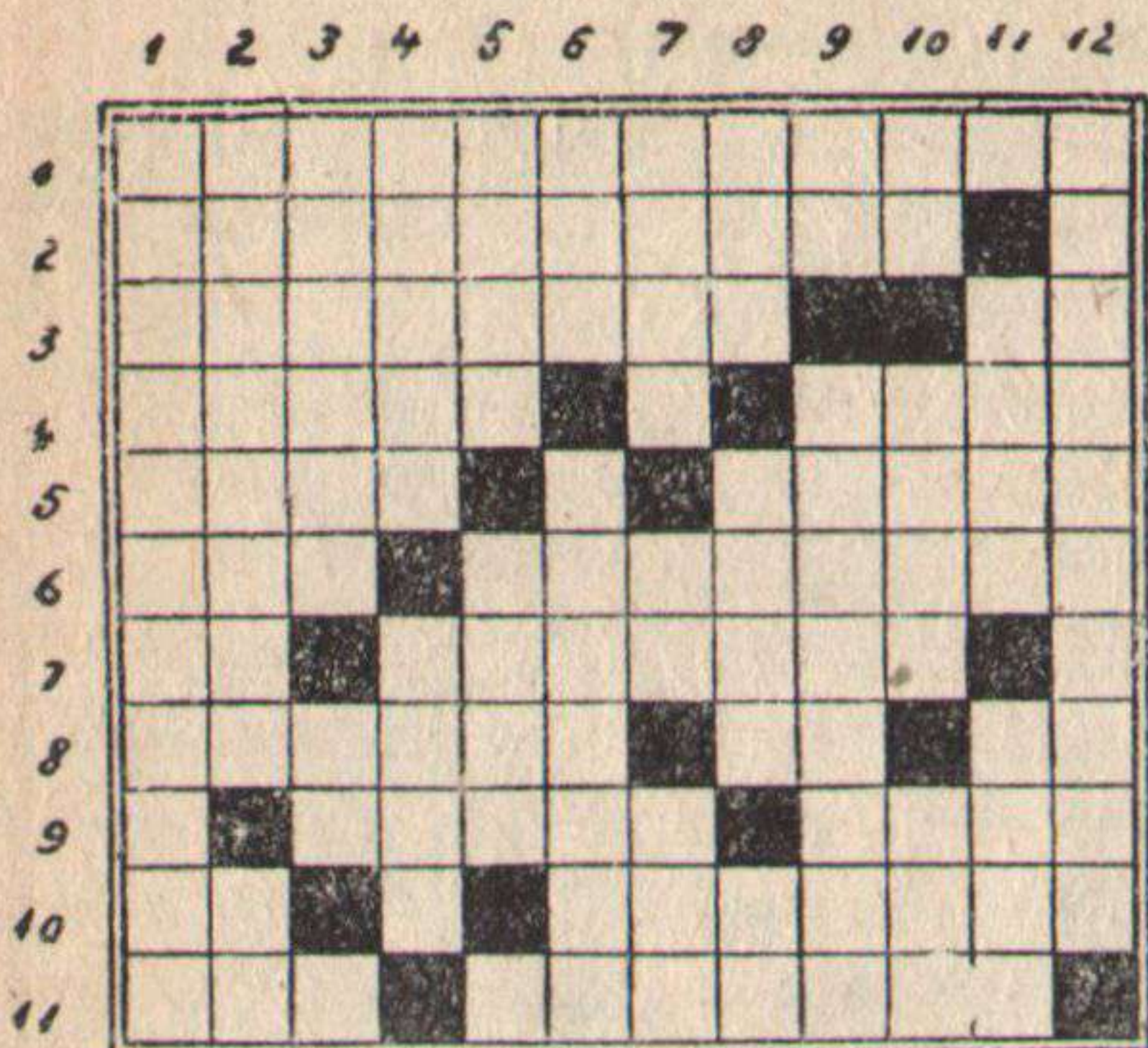
TEATRE

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., *Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8*; Teatrul Național I. L. Caragiale — *Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4.71.71*; Teatrul Național I. L. Caragiale — *Sala Studio, Piața Amzei, telefon 5.15.53*; Teatrul Municipal, *Schitu Măgureanu nr. 1, telefon 4.60.60*; Teatrul Municipal, *Sala „Sf. Sava”, Str. Al. Popov 23*; Teatrul Tineretului, *Str. N. Bălcescu nr. 2, telefon 6.04.77*; Teatrul Armatei, *Bd. Magheru nr. 20, telefon 2.90.05*; Teatrul Armatei, *Cal. 13 Septembrie nr. 6, telefon 4.19.05*; Teatrul Muncitoresc C.F.R., *Șos. Giulești nr. 8, telefon 6.04.82*; Studioul Actorului de Film „C. Nottara”, *Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.44*; Teatrul de Stat de Operetă, *Splaiul Independenței nr. 1, telefon 3.98.48*; Ansamblul de Estradă, *Sala Calea Victoriei nr. 174, telefon 4.56.61*; Filarmonica de Stat „George Enescu”, *Ateneul R.P.R., telefon 6.00.60*; Studioul Filarmoniceii, *Ateneul R.P.R.*; *Sala Dalles, Bd. N. Bălcescu nr. 18*; Teatrul Țândărică, *Academiei nr. 18—20*; *Sala Orfeu, telefon 3.25.19*; *Pasajul Comedia*.

CINEMATOGRAFE

PATRIA, *Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25*; MAGHERU, *Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72*; REPUBLICA, *Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72*; FILIMON SIRBU, *Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50*; V. ALECSANDRI, *str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12*; BUCUREȘTI, *Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54*; I. C. Frimu, *Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29.17*; INFRĂȚIREA INTRE POPOARE, *Bd. Bucureștii Noi nr. 86, telefon 7.31.64*; MAXIM GORKI, *Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48*; TIMPURI NOI, *Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10*; ELENA PAVEL, *Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84*; LUMINA, *Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35*; CENTRAL, *Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24*; VICTORIA, *Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79*; TINERETULUI, *13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44*; AL. POPOV, *Calea Griviței nr. 137, telefon 6.26.10*; 8 MARTIE, *Str. Buzești nr. 9—11, telefon 5.62.79*; GRIVIȚA, *Piața Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39*; VASILE ROAITA, *Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47*; CULTURAL, *Calea Grivitei nr. 196, telefon 7.08.58*; UNIREA, *Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21*; C. DAVID, *Crîngași nr. 42, telefon 4.22.28*; AL. SAHIA, *Calea Văcărești nr. 21, telefon 9.49.46*; FLACARA, *Dudești nr. 22*; T. VLADIMIRESCU, *Calea Dudești nr. 97, telefon 9.39.82*; ARTA, *Cal. Călărași nr. 153, telefon 9.31.86*; MUNCA, *Șos. Mihai Bravu nr. 21, telefon 9.50.97*; CARPAȚI, *Cal. Dudești nr. 169*; MIORIȚA, *Cal. Moșilor nr. 221, telefon 1.07.49*; 23 AUGUST, *Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77*; DONCA SIMO, *Str. Avrig nr. 1, telefon 107.60*; GH. COȘBUC, *Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88*; ILIE PINTILIE, *Șos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50*; POPULAR, *Str. Mătășari nr. 31, telefon 9.37.43*; M. EMINESCU, *Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36*; 1 MAI, *Ștefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36*; VOLGA, *Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26*; 8 MAI, *Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88*; LIBERTAȚII, *Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37*; N. BALCESCU, *Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90*; OLGA BANCIC, *Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14*; AUREL VLAICU, *Șos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04*.

JOCURI



ORIZONTAL : 1. Celebru constructor de viori. 2. Operă de Verdi. 3. Autorul celebrei lucrări „Gargantua și Pantagruel” — Emil Marinescu. 4. Adușie — Oraș din Italia, patria lui Alfieri. 5. Prepoziție — Unul din cei 11 jucători de fotbal. 6. Ținut în nordul Ardealului — Operetă de Imre Kalman. 7. Nota traducătorului — Călător. 8. Mare poet și filozof pacifist indian; — Conjunție — Literă slavonă. 9. În temă — Port la canalul Suez. 10. Tine! — Instrument muzical de origine franceză, e introdus în orchestră de Richard Strauss, Puccini, Mahler etc.... 11. ...Maria de Franz Schubert — Pasaj intercalat în piesele instrumentale cu acompaniament de orchestră.

VERTICAL : 1. Loc marginal la teatru. 2. Operă de Verdi — Anton Vasilescu. 3. Celebru pictor flamand — George State. 4. A vorbi fără înțeles logic — Caricaturist din R.P.R. 5. Despre carnaval! de I. L. Caragiale — Pentru gimnaști. 6. Nume fem. — Piesă de Afinoghenov. 7. Primul constructor de avioane român — Literă cirilică — Cîntăreți în antichitate. 8. Mistuit de foc — Erou al lui Shakespeare simbolizînd trădarea — Pronume. 9. Rug nesfîrșit! — Cunoscut povestitor danez. 10. Pronume italian — Metru cub — Pronume. 11. Dizolvant în parfumerie — A repeta în tocmăi — 12. Operă de Rossini.

JOC

DE

LITERE

Din literele : A — A — A — A — A
— A — A — A — A — C — C — C
— C — C — D — D — E — E — E
— E — E — E — E — E — E — E
— G — G — H — H — H — I — I
— I — I — I — I — I — I — I
I — K — L — L — L — L — L —
M — M — N — N — O — O — O —
O — O — O — O — O — O — P —
R — R — R — R — R — R — R —
R — S — S — S — S — S — T —
T — T — T — U — U — U — U —
U — V — V — V — V — V — X — Z —
Z —

Se vor forma 14 cuvinte conf. cerințelor de mai jos. La o justă dezlegare prima și a treia literă citite de sus în jos, dau câte o operă și numele compozitorului :

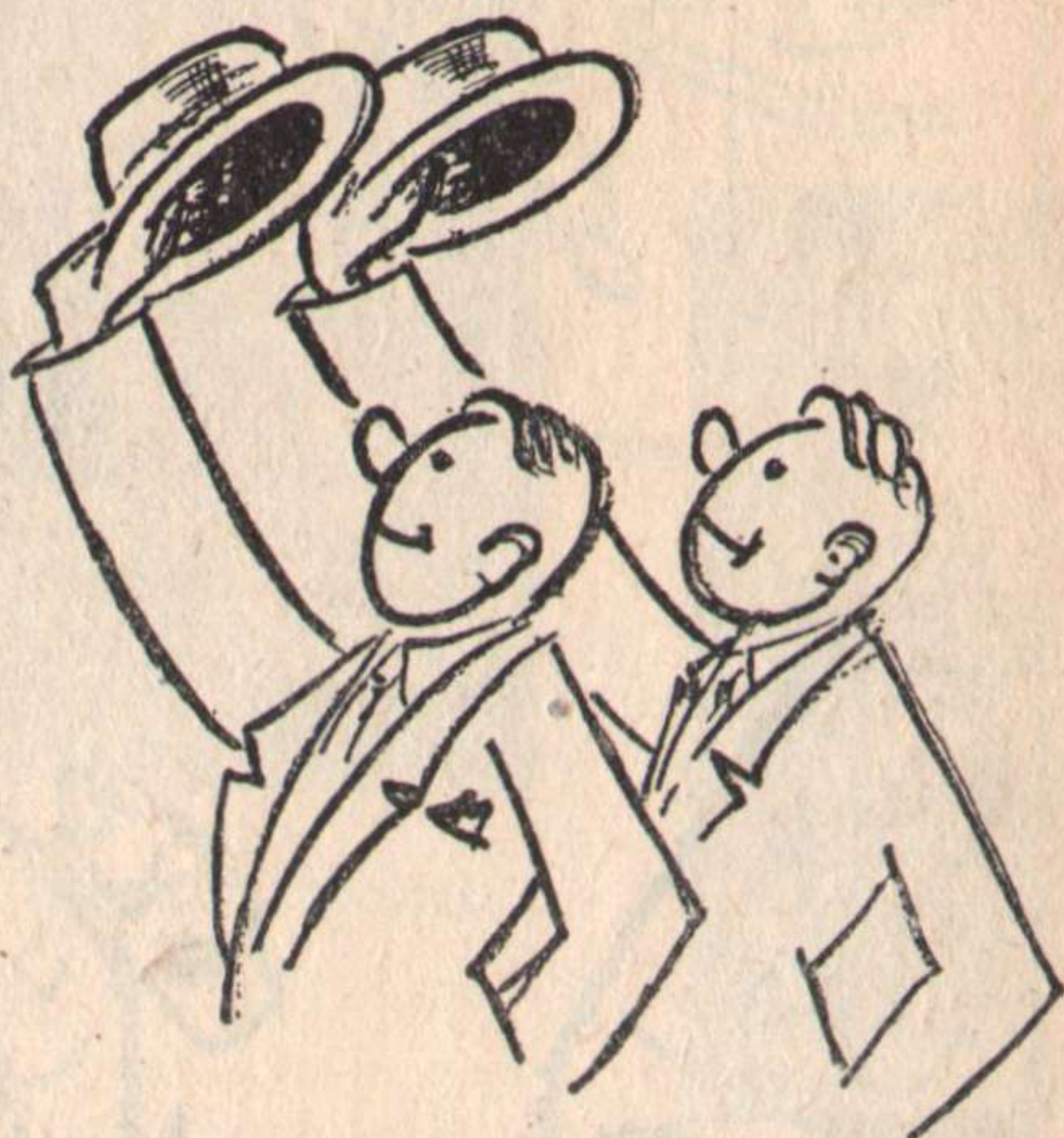
1. Personaj masculin din plesa „Vinovații fără vină”
2. Personaj feminin din comedia „Pădurea”
3. Oraș din Italia (în munții Apenini)
4. Haz
5. Cunoscut compozitor francez (Simfonia Spaniolă)
6. Opera de Verdi
7. Mare dramaturg rus
8. Personaj masculin din Harap Alb
9. Departate de realitate
10. Cunoscut erou al lui Victor Hugo
11. Personaj masculin din Hamlet
12. Tânăr și valoros bariton român
13. Personaj fem, din comedia „Student în anul III”
14. Artist al poporului din U.R.S.S., desăvîrșit interpret al lui Ivan Susanin.



De vânzare la toate
magazinele și raioanele
de specialitate

Palăru

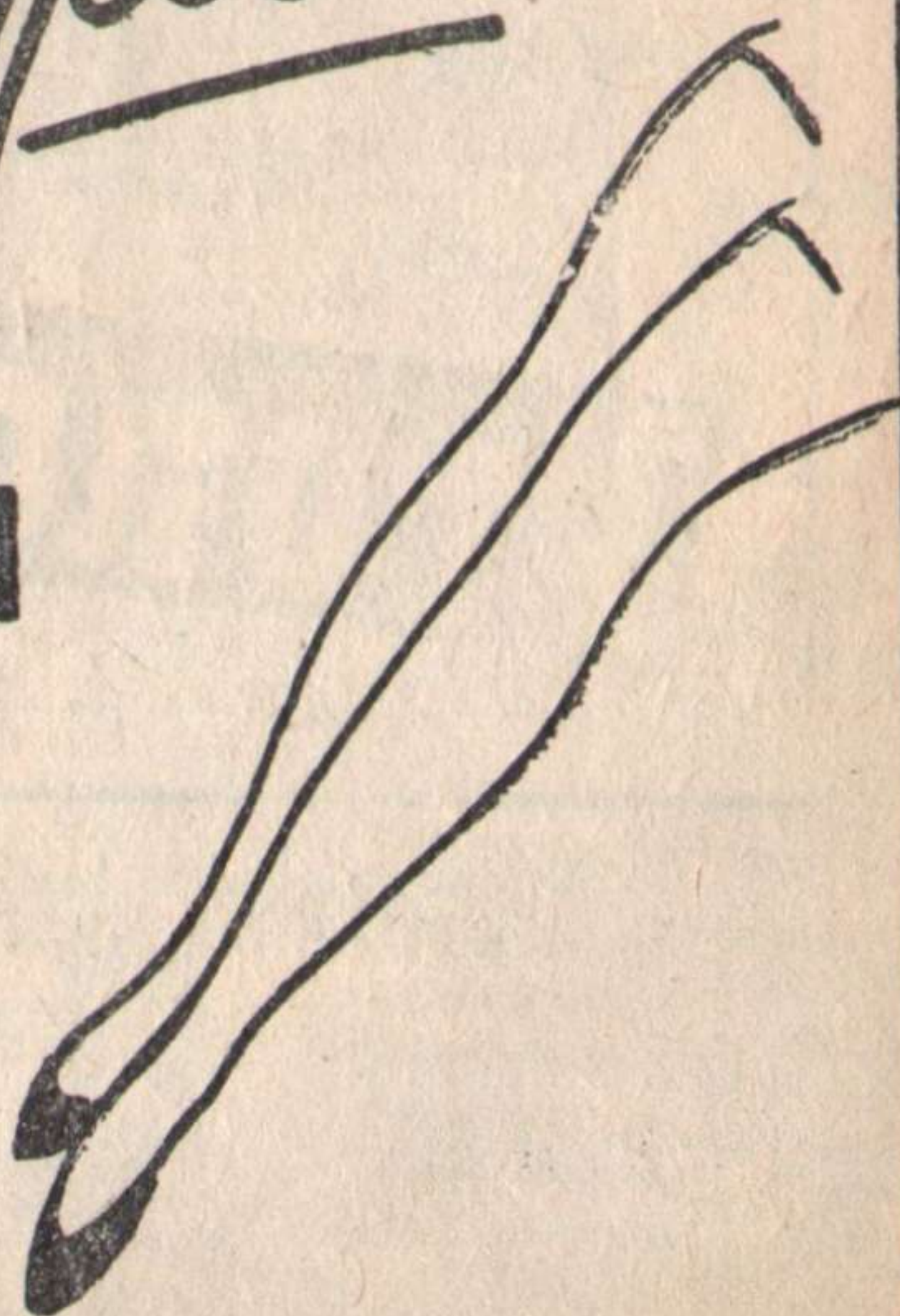
- EXTRA
- NEȘIFONABILE



iohapii

NYLON

- Cristal (15 den.).
Subțiri și eleganți.
 - Troter (30 den.).
Foarte rezistenți.
- De vânzare la toate magazinele
și raioanele de specialitate.





Tenorul

Iluzionistul



Tragedianul



Scenograful



Regizorul
de
culise

Pronosport

Redacția și Administrația: Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3.97.81
EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ȘI PUBLICAȚII



Paul Ioachim (Galan)

Teatrul Muncitoresc C.F.R.



Lulu Nicolau (Victoria)



Al. Vasilju (Taman)

Plicul

Comedie în 3 acte de Liviu Rebreanu



